

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est contemplatio sperande vtilitatis. quia habitauit in nobis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. de Nativitate Domini

Hec ille. Vtere g̃ potuit dñs dicere illud
 Ps. Paup̃ sum ego et in labo: ib⁹ a iuuen⁹
 te mea. Hic g̃ dñm: sicut hui⁹ mudi hono
 res ac p̃p̃ et vanitates. Ite delectie et mal
 bices ac carnis delectatōes. Insup̃ diuitie
 abūdātie g̃ suslūcates. Ans. O amāda
 et amirand⁹ dignatio. de imense gl̃e ver
 mis contēptibilis fieri nō desperisti. De⁹
 om̃i conseruus apparet voluisti. Parum
 tibi visum est pare nobis et frater ñ c̃
 dignatus es. Et tu dñe vniuersit⁹ q̃ nul
 la habes indigentia inter ip̃a nativitas
 tue initia nō horruisti abiectissime paup̃
 ear⁹ degustare incōmoda. Consolam⁹ cō
 ni⁹ q̃ vobisc⁹ est deus in paupratre. Nō cu
 bat in del̃tr̃ splendidi cubilis. nec inut
 gl̃iaris. o diues reg̃ lutea et voluntario le
 t̃r̃ pici et delicati⁹ rex reg⁹ suo recubitu
 stramenta pauperum honestare maluerit.
 Quid dura strata detestaris cu⁹ tener in
 fantulus in cuius manu sunt oia regna tu
 is sericis; plumeis lectis; duras iumento;
 stipulas p̃elegere? Hec ille. O quid erat
 videre filium dei inuolutū pannis lachry
 mantē; p̃ frigore tabescēte. Nam liez nox
 et hyems esset; nulla tñ sic mentio de igne.
 O humani cordis duricia cur nos a molli
 ris; cur non flecteris; cur non moueris ad
 paugrare; saluatoris om̃i contemplandā;
 Sunt nempe mēntes hūane gelate et fer
 ro duriores q̃ ch̃im paruillū non audiunt
 clam̃itē et dicente. Peccata deponite; pec
 cata deponite q̃ ppter peccata incipio pe
 grinari ad mortē. Sed q̃ id tu facebas o
 virginis piissima q̃ tu videbas in assumpta
 carne creatorē om̃i in tā ignohili loco na
 tum. Lētre flebat oculi tui q̃ tanto mag
 eras; iocata deuicta quāto exiōr eras de
 altitudine secreti. O mirāda prorsus ebr̃i
 sti humiles q̃ quam iuste confundis hūan
 na superbia. Sed vt evidētis templā
 et valeas; humiliatē dñi; considera septē
 gradus quibus ad nos descendere uignas
 tus est vt nos in celestia sublimarer. Pri
 mus est quia descendit a patria in exilium
 s. huius mundi Joan. xv). Exiū a patre
 veni in mundū. Berñ. O ieritabilis di
 lectio charitatis q̃ in carcere huius hor
 rorem descendit aliquid diuitias. Se deranda utilitate
 cundus quia descendit de domini. in ser
 uitium. Matth. xx. Non vent ministeri
 sed ministrare. Et Phil. ii. Formā seruit ac
 cipiens. Idcirco bene deſemus ſibi seruit
 re. Eſa. li. Gens et regnum q̃d non seruite
 tibi peribit. Tertius de diuitiis i pau
 pertate. q̃. Eop. viij. Scitis grām dñi no
 ſtri ſeu chrofti q̃ii cum dies effet pro vo
 uites egenus effe voluit ut illius inopia dī
 vixit; paup̃ obit. Matth. viij. Gulpes fo
 uas habent et volucres celi nidos; ſilus
 aut̃ hominis non habet vbi caput ſuuz re
 clinet. Unde in preſepio natus est inf̃ ani
 malia. Cirillus. Repperit hominē faciū
 hestiale in anima; et ideo in preſepio loco
 pubuli ponit ut vitam bestiale mutantem
 pertingentes non ſenu sed panis celestem
 vite corpus. Quartus gradus est de po
 rientia in infirmitatē. Leo papa ſer. de naq
 uitate dñi. Hſcipit a maiestate infirmi
 tas. Eſa. lij. Hſere languores nostros ip̃e
 tulit. Et hoc vtiq̃ incepit ab ip̃a ſu na
 titi. Quintus de pulcritudine i de
 formitate. Sicut enī testat P̃. At ſpe
 ciosus forma p̃e filiis boim. ſed conſpu
 tis in facie et deturpatus est. Eſa. lij. Nō
 eſt ei species neq̃ deco. Sextus de glo
 ria in ignominia. De gloria eius d̃r. Jo
 vi. Gloriam gloriam eius quasi vnguenti a
 pie. Ignominia at p̃t q̃ irrisus et verbis
 et fact̃. Eſa. lij. Considerauimus eū no
 uissimi viroꝝ et q̃d et verificatum eft ab
 ip̃a ſu nativitate in qua ſu ſenū posie
 eft in preſepio et ſe burza animalia. quis
 enim vñq̃ adeo pauper et vilis quem aut̃
 dieritis tam humiliter et in loco tanre abie
 citionis natum. Septimus eft de leticia
 in tristitia. Mat. xxvi. Tristis eft anima
 per in corde habuit etiam a concepiōne sua
 q̃ extrea preuidit a ceceptauit mortē acer
 bissimā ſe p̃ nobis passurū. O quantū co
 fundi debent superbis ſuine maiestatib⁹ hu
 ralit̃ impudentie res eft ut vbi ie epian
 uit maiestas infletur vermiculus vilis et
 intumescat. Sequitur tertia contemplatio vlc̃ de deſili
 rorem descendit aliud diuitias. Se deranda utilitate

De deliderāda utilitate Fo. XVII

Tertia est contemplatio desiderante utilitatis. **E**tiam contemplari debemus utilitates primariae ex ch̄ri natuitate nobis puerentibus. **C**irca hanc autē contemplatione notāde sūt tres considerationes.

Prima est consideratio declaratiue distinctionis.

Seconda est consideratio preparatiue dispositionis.

Tertia est consideratio perfectiue inquisitionis.

Prima est cōsideratio de claratiue distinctionis. vbi vix cōsiderantur da est distinctio multipliciū utilitatis ex domini natuitate nobis puerentibus. Est autē triple bñficiū bñficiū

Primū est pacificatiue reconciliationis

Secundū illuminatiue instructionis

Tertiū deificatiue filiationis

Primū igit̄ est bñficiū pacificatiue reconciliationis. In cuius mysteriū natuitate do minus tpe pacis et ipso nato cantauit angelii Gloria in excelsis deoꝝ in terra pax boniuitate bone voluntatis. vt bñ Luc. vij. **Vñ Eph. q. 3**pe est pax nřa etc. **S**ecundū beneficū illuminatiue instructionis. In cuius mysteriū noꝝ illuminata est Lu. ii. **J**eraritas dei circulat̄ il. Et ipse dñs di. Jo. viii. Ego sum lux mundi. Et Joa. i. Erat lux vera q̄ illu. oēm hoīem ventente in hunc mundū. Quante tenebre erant in mundo aū huius lucis aduentu. **E**sa. ix. Populus q̄ ambulabat in tenebris vidit lucē magis: habitantes in regione umbra mortis lux orta est eis. Sed heu heu nunc dicere possum⁹ illud Jo. iiij. Lux venit in mundū et dislexerunt hoīes magis tenebre q̄ lux est. **T**ertiū est bñficiū deificatiue filiationis Gal. iiiij. **D**icit deus filiū sui tē. ut adoptionē filiorū reciparem⁹. Et Joa. i. **Q**uoc̄t̄ autē receperit eū dedit eis potestatē filios dei fieri. **J**o. iiiij. **G**lādere q̄ leni charitatē dedit nob̄ deꝝ ut filii dei non minenerit et sim⁹. **A**ug. Deus factus ēbō ut hoī fieret deꝝ. **J** Pet. i. **M**aria et p̄ciosa vobis missa donauit ut q̄ hec efficiamini diuine consortes nature. hec et alia multa bñficia innumerabilit̄ q̄ ex ch̄ri natuitate puerūt nos inducere debet ad hāc sa: rā

solemitatē cū oī devotione et spūali leticia celebrandam Legit in Ioh. petri cluniaeñ. Q̄ in nocte natuitatis dñi: eccl̄ia deuoto monachō vigilarit̄ apparuit̄ beā virgo maria tenens filiū in gremio et colludens cum eo. **L**ui filius. O m̄ dulcissima quanta ē hoī die leticia hoīb̄ de natuitate mea in q̄ vīte innocentia: doctrine affluentia miraculorum excellētia: sacramentoꝝ celestium preminētia et abundantiā secretorum eis gratias dedit. **N**ed contra. quanto dolore et iustitia nūc diabolus cruciat̄ videntis deum incarnatū.

Sc̄da est consideratiue p̄paratiue dispositiōis. vbi cōsiderāda ē dispositiō p̄paratiua ad h̄mōi utilitates sufficiētias. Est autē p̄cipue ad hoc necessaria triple conditio q̄ ex additionib⁹ pastorum accep̄ti p̄t̄ q̄bus reuelata ē ch̄ri natuitas.

Prima ē bñficiū ac simplicitas rectitudi. Erant enim pastores viri simplices et humiles. O q̄mūltū sapientes p̄hi: muliti p̄ncipes: multicq̄ diuites iacebant in leticiis et eis nō est reuelatus or̄ saluatoris. **D**at. xj. Abscondisti hec a sapientib⁹ et prudentib⁹ et reuelasti ea p̄nulis. **S**ecunda est custodie solicitude. Erant enim custodiētes gregis suū in q̄ designat̄ et ch̄ri natuitas p̄cebat̄ eis q̄ suas et cōmissas sibi amias custodiūt solicite. **D**eut. iiij. Animā tuā solicite tua. Et Hiere. vij. Pateret vniuersitatem et eos q̄ sub manu sua sunt. Et Act. xx. Attendebo vobis et vniuerso gregi in quo posuit vos deus regere eccl̄iam.

Tertiā vigiliæ promptitudo. Erāt pastores vigilantes. Non enim apparebat ch̄ristus dormiūtibus in peccatis et negligētibus. Ideo Eph. v. Surge q̄ dormis et exurge a morib⁹ illu. te ch̄ris. **B**ern. Aliq̄t̄ etiam q̄ eē natus saluator: paupib⁹t̄ laborantib⁹ nō vob̄ diuitib⁹ q̄yām habetis consolatiōne nō diuinā.

Tertia ē cōsideratō p̄fectiune idētōis. **E**ibi cōsiderāda ē sp̄eciāl: triplex additio reūsita ad q̄rendū ch̄rim et p̄dictas veritates.

Prima est fervor mentalis affectionis. **H**ec est enim radix omnis boni. **E**t p̄s

LL

De circuncisione domini De venie

stos mirabilis affecti ad videndum chris: loquens ad inuicem di. Transfamus vobis bethleem: et videamus hoc verbum. istam regiam vestrum et recordationem. Nota huiusque christi stus in nazareth precipit. et in bethleem narrat. Nazareth quippe interpretatio flos: et bethleem domini panis. Cum ergo florilegium positi in corde: in eo chris precipit. Sed cuius fructus boni opis facit christus in eo nascitur. Sed prob dolor multi faciunt abostrum. Ecce enim sunt quidem quinq[ue] sibi non parunt. Tigit enim eis locum Bede: transeamus etiam nos ex propulo horum pastorum vobis in bethleem cunctate dñi cogitando ac recolamur amadō: et incarnatione christi dignis horis celebrando. Transcamus etiam abiecti carnalibus precipitatis: toto desiderio metis vobis in bethleem luperpnā: et domum panis vivi: non manufactaz sed eterna in celis: et recolamur amadō: quia verbum caro factus illuc carne alescit: ibi est sedet in dextera patris. Illuc enim tota virtutum instantia sequitur: et sollicita cordis ac corporis castigatione secundum utrumque ut quae illi in psepio videre vagientur: nos in patris sollio mereamur videre regnare. Secunda conditione est vigor realis executoris: exequendo se diligenter affectorem boni: positi sunt per aliquid punctionatione. Ideo dicit quod venerant festinantes in bethleem. Ecclesiasticus. Ne tardes converti ad dominum. et ceterum. Tertia est rigor carnis macerationis. Nam sicut dicit Job xviiij. Nos inuenient in terra suauiter viuentem. Unde pastores inuenierunt iesum per eum panis inuolutum: et positum in psepio. Iuxta verbum angelii dicentes ad eos. Et hoc vobis signum: Inuenietis infantez panis inuolutum et positum in psepio. et ceterum. Cum autem euze inuenissent et adorassent: reuersi sunt cum gaudio: quia qui per contemplationem ducitur ad agnitionem divinae bonitatis: docendus erit ad exercitium vite actiue. Nos igitur pessimum testam queramus in humilitate cordis et in simplicitate cum pastore. Et certe si pastores illos spualter imitemur: et ceterum natu inueniemus in cordib[us] vestris: sicut dicit reporterum quod verbis caro factus est habitant in nobis. Sicut ergo dicit Beda in omelie. Nos que dicta sunt de salvatore nostro ple na dilectione festinamus amplecti: et hec in future prece cognitionis vnu comprehendere valeamus. Amen.

Pro festo circuncisionis domini.

Vocatum est nomine eius iesus. Luke viij. Solennis est etiam celebris dies hodiernus. Cum propter octauam natuitatis. Cum etiam propter signaculum circuncisionis quod hoc die christus suscepit. Cum etiam propter promulgationem sui nois. de quo euangelium dicit. Vocatum est nomine eius iesus. vocatum dicit: non impossum. A deo impotest fuit hoc nomine: sed pro angelio denuntia tu marier ioseph: et pro eo aliis divulgatus. Sic autem dicitur. Iohannes. i. iiiij. p. q. xxvij. Nota quod aliquibus imponuntur diuinum: sed signum alicuius gratutio domini eis divinitus datum. sic ben. viij. dicit dominus abrahe. Appellaberis ab ipso quod patre multas gemitus sustinet te. Et mat. xij. dicitur est petrus. Tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Quia ergo christus hoc dicit munus collatum erat ut per ipsum oculi saluarentur. Iohannes quenam vocatum est nomine eius iesus. et salvator. Sunt quippe plures nomina propter domini salvatoris. Tamecum pessimum tria ipsorum specialis contesseretur: placib[us] mur, quod significatio maxime nobis explicant ea que nostre salutis quenam: et ipsius deus significat ut subsistens est in virtutibus natura. scilicet emanuel: Christus: Iesus.

Primum est nomen admirande celsitudinis. Emanuel.

Secundum est nomen venerande sanctitudinis. Christus.

Tertium est nomen desiderande dulcedinis. Iesus.

Primum est nomen admirande celsitudinis. Emanuel. Et hoc est hoc nomen emanuel. de quo Esa. viij. Vocabitur nondum enim emanuel. quod significat illa supradicta clemens. benignitas. deitatis et humanitatis in persona domini salvatoris. Emanuel enim interpretatur nobiscum deus. vel nobiscum dicitur. Et autem deus ipse per natuitatem suam tripalem nobiscum triplici presentia.

Prima est presentia personalis unionis.

Secunda est specialis protectionis.

Tertia est sacramentalis refectionis.

Prima est presentia personalis unionis: per quam sic specialis nunc nobiscum est deus quod non illo modo cui angelus